

Městská galerie ve Vysokém Mýtě zve na výstavu díla malíře Václava Junka, která potěší milovníky přírody, zvířat, dobrodružné literatury a dalekých cest skutečných i těch vysněných. Výstava ve výstavní síni galerie na náměstí Přemysla Otakara II. potrvá do 28. srpna.

Umělec se narodil v Kladně a chudé prostředí, ve kterém vyrostl, nenasvědčovalo, že se stane ilustrátorem knížek, které se budou tajně s baterkou číst pod peřinou (Trošečníci ledového moře, Lovci orchidejí, Pouští a pralesem a mnoho dalších). Natož, že se několik generací prvňáčků bude podle jeho obrázků v „červeném“ slabikáři učit číst! V roce 1934 začal studovat Uměleckoprůmyslovou školu a po třech letech Akademii výtvarných umění v ateliéru Jakuba Obrovského, který měl velmi blízko k Vysokému Mýtu.

Studijní cesty po Itálii, Řecku, Bulharsku, Turecku a Jugoslávii otevřely mladému výtvarníkovi obzory, které pravděpodobně zcela odpovídaly jeho skutečnému naturelu. Láska k vodě – moři a k plavidlům obřích rozměrů ho provázela po celý život. Neuvěřitelné technické znalosti o jejich stavbě přenášel do dobrodružných knížek i na obrazy z přístavů. Ne náhodou věnoval grafický hold mořeplavci Richardu Konkolskému, prvnímu Čechoslovákovi, který v roce 1975 na své lodi Niké obeplul zeměkouli. Stejnou uměleckou poctivost vkládal do dětských leporel a pohádek. Oblíbenými hrdiny jsou domácí, divoká i exotická zvířata. Žádné malé dítě není na pochybách, o které zvíře se vždy jedná. Věnoval se také komiksu. V roce 1941 během své práce v nakladatelství Melantrich musel dokonce zaskočit

za Jana Fischera a nakreslit několik pokračování Rychlých Šípů pro Mladého hlasatele. Toto spoluautorství však skončilo záhy zákazem vydávání časopisu.

Maloval, kreslil, věnoval se grafice. Dle pamětníků to vše dělal rád, s neuvěřitelnou pílí a až s dětským zaujetím. Prožil bohatý společenský život v Praze, na chatě v Kersku i na cestách. Znal se s řadou osobností, které vstoupily do historie české kultury. Připomínají jej Hrabalovy Slavnosti sněženek. V Menzlově filmovém zpracování Václava Junka ztvárnil Ferdinand Havlík. Slavná je scéna před prodejnou, kdy paní vedoucí v ruce s rozbitým talířkem, na němž je buclatý andělíček, prosí: Pane Junek, mistře, když pro mě nemáte obraz, kterej se vám nepovedl, nemohl byste mi, prosím, spravit tady toho přelomenýho andělíčka, slepit tu prdýlku? Junkovi se v tu chvíli zatmělo před očima a zakřičel: Ale já jsem vám řekl, že žádný nepovedený obrazy nedělám! A navíc, já žádný rozbitý prdýlky andělíčkům neslepuju... Podle Václava Junka mladšího trefili filmaři tátu dokonale.

Výstavu zapůjčila autorova vnučka Petra Čvančarová a uvedl ji jeho syn, spisovatel Václav Junek mladší.
Iveta Danko, kurátorka MG

Foto archiv Městská galerie